

Armand Van Assche

EVEN BOVEN HET EVENWICHT

oOo

*Als je een gedicht leest
hoor je weer
je eigen stem
tegen jezelf praten
je hoort ze
als een naald
op je bodem vallen.*

*Spelen, niet ik tegen jou
maar samen tegen onszelf.*

*

*Een gedicht is
een schaduwkabinet*

*

*Dat hi beclaghede zyn ghewin
Daer hi was commen hongherich in,
Ne conde sat niet commen huut.*

(over de wolf Ysingrijn in
Van Den Vos Reynaerde:
Vers : 1526-1528)

SNELWEGLEVEND

NACHTGLAS

*Liefde is de lichtste gedachte,
een kind in schapenwol gehuld*

*waarmee ik overdag lichtvoetig rondloop
tussen vluchtheuvels en doorzichtige gewoontes*

*dat 's avonds door hart en merg
huilt en donker als een kring rond de ogen*

*trek en sluit. Hoe weerloos oud ben ik
als ik zout op de staart strooi*

*van elk uur, op de reigers van het lange leven
en de kou al krimpt in het brandpunt*

*waar het om draait in dit snel-weg-leven
een kruk een as die niet verwaait*

*in het donker als ik niets ben, versnipperd
en versneden in mij ronddwaal*

*in een blinde landkaart met de maan
als een witte stok achter de deur*

*en met liefde bezeerd als een kind
dat door het nachtglas van zijn dromen valt.*

DUIVELSE NACHTRIT

*Vluchtlijnen zijn dichtgelopen.
Er blijft niets meer over
buiten
jezelf.*

*En wat blijft er dan nog
van jezelf over.
Wie ben je in het donker
anders dan de vrees
voor het donker.
Je bent verloren.*

*Je tast en zoekt
naar jezelf
als naar
een onvindbare
lucifer.*

MIST

*Zichtbaar is alleen de wens naar beweging
en daarin een wenken naar rust.*

*Mist - blauwe watten
rond de verwachting, rond de huizen
engelenhaar en onbestemd nog, rekbaar,
mensen, onder hun verzen zoekend
naar het gezicht dat ze verbergen.*

*Mist houdt een hand voor het glas
waaruit 's morgens de bomen drinken.
Sporen glanzen maar er is nog
geen herinnering en elk denken is gedempt
nog zonder nagels in het licht.
Voor de mens dacht als een klauw
leefde hij in de warmte van zijn pels.*

EEN HAAS

*In het uur van de springende haas
tijd van gisting en afschuw
ontwijk ik mezelf
wriemelende
larve onder de steen.*

*Toch kijk ik terwijl ik
niet wil kijken en vreemd
hoe ik bedwelmd raak,
als bij een streling.*

*Vergeeflijk en vergeefs
zelfkwellling
is een warme hand-
greep in de hals
waaruit ik weg wil
waarin ik vast zit*

als een haas in een koplamp.

PARKING

*De snelweg ruist als een suizend oor.
Vijf uur in de morgen
ik rij een enge zijweg op*

*een parking, als een harde prop
kauwgom tussen de bomen geplakt.*

*Mijn lijmerige voeten trimmen er
de slaapwandelaars in het rond
en stellen het wel, in het uitstel :
niemand vliegt uit de bocht.*

*Mussen sjirpen als kniegewrichten
en teren op braaksel en watten
rond de slapende gezichten
de dichtgeklapte schelen.*

*Goedaardig groeit de lintworm
van de snelweg verweg. Ik sta
veilig op het beton, bovenop
de verwarring van wortels onder het beton.
Het vormeloze
dat in voorgoed vaste vorm stijft*

*en iedereen wacht, trappelt in de vrees
voor het gezwel.*

EN ALS - MEDITATIE

*En als ik nu eens zou
weglopen als een geheim op witte voeten
uit de drukte van mezelf, of dichtklappen
als een boek,
en naar buiten rennen,
in volle snelheid
mij voorbijrijden,
dan nog blijf ik achter
als een open plek, een verborgen
zin waarnaar niemand
dan ik zal weerkeren,
alsof ik altijd aan mezelf vast-
hang, opgerold
of languit reikend
net met de tenen
de grond
niet raak - totdat ik
in een helder moment
zo klaar en ver
over mijn schutting kijken kan
alsof ik boven op mijn eigen schouders sta
en opgelucht als een hemel
door mijn lichaam reis.*

EEN DOEKJE VOOR HET BLOEDEN

*Met wilgen omgroeid hofstedeken
een windel om het hoofd.
Een koele druppel op het plaatijzer.*

*Een zachtgroene handpalm
tegen het gegeeuw dat openstaat
bij een opstopping langs de weg.*

*Onder het purperen draailicht
meswitte stemmen
en tegen het handspiegeltje
alleen nog ademnood.
Een speldekop een bloeddruppel
is de wereld
als ik gekwetst ben*

*en het hofstedeken wordt vlug opgeblazen.
Als een zuurstoftent.*

OP HET PLATTELAND

*Het platteland de schemerlamp
de kleine verlichting van de hoeve zoek je
en de rust van de staande klok.*

*Bij valavond als uit een holle boom
hoor je de luidspreker
van de stilte en het geruis
aan het hart
trillen tot in het merg.*

*Toch ben je hier thuis onder het lage dak,
tussen de zenuwtics van de memel
maar niet in jezelf.
Je loopt op enkele passen
op een steenworp voor je uit.*

*En iemand loopt achter je aan
het kind
met de brandende kaars
in het doodshoofd uit mangelbiet.*

AUTOKERKHOF

*De zitbanken nog in elkaar verstrengeld
van toen ze jong waren,
en bloedspatten op de zijspiegel.*

*Zij leven nog.
Ze blinken het koetswerk op,
weren zich met rutex tegen roest.*

*Er mag nu vlug gras groeien
over de spiegel.*

*Zij zijn niet meer zo jong.
Ze rijden een beetje verder
in splinternieuwe wagens
op de autostrade naar de
stille oceaan.*

MORGEN

*Een dregnet
haalt de zon op
een rood vissenoog*

*uit de rivier
die verdrinkt
in een plastic fles.*

*Bomen omarmen
vogels
mond aan mond
ademhaling.*

*Een specht tokkelt
tegen de vermolmde
tak in mijn hoofd
waarop ik slaap.*

EVEN UITSTAPPEN

*Even rusten onderweg
met de lichten uit,
in mezelf, tot jij*

*wenkt en je lach
rinkelt als kontaktsleutels.*

*Je lippen een lopend vuurtje
rond mij en daar kan ik in
komen, langzaam,
als 't water in je mond*

*en als ik je vind
is wat ik aanraak
warmte in mezelf.*

SNACKBAR

*Langzaam sijpelt de zon
door de mist
als door een papieren filter*

*de lichte morgenkoffie druppelt.
Gezichten beginnen te geuren
als in een oud familiealbum.*

*En leven, omgekeerde nevel,
dringt binnen met
lichte wijsjes en kleine begeerten
die knisperen als vers brood
en met een klontje suiker
dat het donker opzuigt
en zoet houdt.*

SOMS DRAAIT DE TIJD

*Soms draait de tijd zo lenig rond mijn pols
dat hij wel zingen kon uitzinnig
en dan val ik stil,
kwetsbaar op de weg
als een kever op zijn rug
maar van binnen licht-
gevend*

*Terwijl onder mij de weg voortsnel
zo duizelingwekkend dat ik even bang word.
Op hoeveel meters vlieg ik
aan de vangreels voorbij ?*

*Op een veilige
een gelukkige afstand
die mij bewaart, in de vlucht
aan de polsstok van een moment, even
boven het evenwicht, beweeglijk en*

*Zo snel en soepel draai ik dan wel rond
dat ik voor altijd lijk stil te staan.*

HET BUITENSPEL VAN DE LIEFDE

OMHELZINGEN

1

*En het wordt duidelijk
anders
als ik
in het licht
kom van het wonder
dat wij elkaar verstaan*

*dat jij mij verstaat,
verklaart dat ik
met woorden
jou kan aanraken*

*en dat ik mezelf versta
als ik iets zeg
- hoe kon ik dat zolang
vergeten -
dat ik met lichtvoetig verstand
niet ver van mij
zo dicht bij jou sta.*

2

*Waar tederheid begint
lossen woorden op in warmte.*

Ik omhels je.

*Hoe zou ik anders spreken.
Woorden lossen niets op.*

*Ik wil met je praten
ook als ik niet wil praten
met meer dan ogen of vingers
onderhands en blind
als vertrouwen.*

*Jij betast mij als blindenschrift.
Ik lees je lippen. Samen.*

3

*Als je slaapt, ben je nog volmaakt
onderweg naar wat je wakker
nooit kunt zijn en dat weet je
te laat, als het al licht is
en de weg terug is ver, is verlangen
maar niets zeggen, alleen*

*zijn en liggen
in bed als de zon zo vanzelfsprekend
is liefde dat wij strelen
alsof wij spreken*

*en luisteren. Vloeiend.
Onderweg naar wat wij wakker
nooit kunnen zijn.*

4

*Als iemand die
koud over mijn rug loopt
en stil water wordt
in vele gezichten*

*zo ben ik
zóvelen en één*

*die mij opvangt
achter de spiegel
uit de weg uit het licht
om klaarte te zien en verder*

*ik ken mij alleen
als een ander*

*gezicht dat ik binnenga
over de drempel mijn gezicht is
en de vrees.*

5

*Ik zoek jou
alsof je buiten mij bent.
Onvindbaar*

*Tot je tegen me aanbotst
mij anders verstaat en krast
als een naald op een plaat*

*Of, naast mij ligt, hoe helder
ben ik dan verdoofd
als ik van je hou elk moment
vind ik mezelf uit
en vind jou,*

*weer buiten bereik
geen raadsel maar gewoon
het evenwicht dat ik verloor en zoek.*

*Jij, de kortste afstand tussen ik en mij
is de langste ter wereld.*

EERSTE LIEFDE

*Je bent mooi
in je schelp.
Kom er niet uit.
Mooi ben je
dank zij je schelp.*

*En jij weet het
als je rood wordt,
je voelt het aan de randen
er is niets mooiers dan*

*het onherstelbaar
zoete breken van de schelp.*

SCHERM

*Dat zwevend gevoel, het maakt mij
zo onwerkelijk, gelukkig. Ik zie
niets van de wereld en al wat gebeurt
droom ik en wat ik droom
vliegt nooit verder dan je ogen.*

Liefde lijkt wel een scherm.

*Waarop ikzelf zichtbaar word
als jij erachter staat en mij
lichter maakt. Zie hoe ik weer loop*

*zonder voeten in de aarde, praat
rechtaan met opvliegende revers
zonder wind of schouderophalen
en de zwaartekracht ruil
tegen een lichter standpunt,
een dartel middelpunt*

*in de wolken, met dat
zwevend gevoel van
jij bent de lucht en ik
bouw er een kasteel rond.*

AFSCHEIDSBRIEF

*Deze brief is een wit blad ik
die onder sneeuw lig.*

*Wat ik voor je voel, is ook witter
dan papier, uitgespaard wit
dat ik vul
met goede bedoelingen.*

*Zeg niet dat het zwijgen is :
het heeft de schittering
van een planeet die nog niet
is ontdekt.*

*Wit is de wensdroom van alle kleuren
het woordeloos gedicht*

*Denk dat het vol witte
woorden staat. Woorden,
doorkijkgaatjes
naar onze vrees
voor het luchtledig.*

*Deze brief is een wit blad ik
losgewaaid, verscheurd.*

*.....
Van zoveel innerlijkheid
het neergeslagen wit.*

DEFINITIE

*Ik begrijp
wat je zwijgend zegt.
Is dat liefde ?
Ach, liefde klinkt als een kerk
lief zijn is lang genoeg
als schietgebed.
En waarom grijp ik nog
naar woorden om liefde
te begrijpen ? Liefde is altijd
herhaling
van wat je nooit zegt.*

WEEKEND

*Je verwijdert zo kundig de vleugels
van de borst en het zachte vlees
leg je warm open
in de avond.*

*In de living is de tafel bloem
gedekt en in de nevel van wijn
fezelen wij als porcelein
weer breekbaar aan het blokkenvuur
weggedoken in het weekend
als in een romantische ruïne.
Zachte kussens muziek tegen onze oren
en hoe licht wij stappen over alle drempels
zonder te weten waarheen maar weg
reizen willen wij
onder de bedsprei
of zuidelijker,
in de roes
van een razende Jaguar.*

*Kijk, het houten wiel van de grote omwenteling
hangt aan de muur,
naast het hoefijzer en het bruidsboeket.
Zijn onze dromen niet mooi
opgehangen ? Wij zullen niet wakker worden.*

Wij zullen wakker schieten.

AVONDVULLENDE GEZELCHAPSSPELEN

I - EEN SEANCE

*Ik zie je op de rand zitten
van je waanzin, met ingekorte nagels
en geknipte vleugels*

*terwijl de toekomst wordt uitgebroed
door kreeften en koningen
in zondagsbladen.*

*Jij leeft betrekkelijk
welgesteld in honingraten
tussen heerlijk stralende atoomcentrales
die net als grijze hersencellen
over een maanlandschap verspreid liggen.*

*Jij brandt een kaars in je gedachten
en went aan het diëet van kalk en ijzer.*

*Op een weekend zie ik het gezin zitten
vreedzaam onder een boom
achter de uitlaat van de nieuwe wagen.*

II - VARIATIES MET EEN VIDEOTAPE

*Ik heb mij een video aangeschaft.
Dan kan ik alles zien
ook als ik er niet ben.
Zoals God.*

*Wat een triomf ! Hoe ik ronddraai op een cassetteband
als vroeger op een kermismolen.*

*Ik heb mij opgenomen en wandel
verzilverd in het spoor van gisteren
of rol mij snel op, ritsel in een blikje
gerust op overleving,
rust ik rond de spil, de kern-
macht als in het paradijs*

*de slang
rond de stam.*

*In een handomdraai
kan ik mij vereeuwigen
of uitvegen.*

III - IN HET ERVARINGSINSTITUUT

*Na de stafvergadering wacht hem
de massage in het ervaringsinstituut.
Hij ontdooit en spreekt weer
tegen tijdgenoten over dingen
die men niet mist : volmaaktheid
bijvoorbeeld of hartstocht.
'Wie nu nog over leegte spreekt, is ziek
en verbergt zich in supermarkten
als vroeger onder de preekstoel.'
Maar niet hier.*

*Hij voelt zich vrijer naarmate
hij wordt uitgekleeft, kosmisch
vrij, ontdaan van elke druk.
Als een hemdsknoopje
verliest hij zichzelf onderweg en denkt
ik heb mijzelf gevonden :
zijn innerlijk drijft aan de oppervlakte
als een verroest blikje.*

*Er is geen reden voor ongerustheid
zegt het speelmeisje. Ik ben o.k., jij bent o.k.
En als je voeling verliest,
druk je dan dicht tegen me aan,
schrik niet als je niks hoort
mijn hart is overgeplant
maar ik heb
een naam voor elk gevoel
dat je mist.*

*En ze weent niet als hij weggaat
en weer dichtvriest.*

IV - PIEPKENDUIK SPELEN

*Het lukt als hij de klik hoort
in het slot, als het geklak van de tong.
De hermetisch afgesloten dagschotel schuift
in zijn handen. Hij eet niet
hij laadt op. Even later
haalt hij geld als
adem uit een gleuf, warmer, geuriger
dan een hand en loopt over straat
blinkend als een seriemodel. Veertig
met een hartinfarct, met een slooppremie
op zak en al op de terugweg
in de enkele rit. Op het perron staan in lange rijen
namen uit de telefoongids. Hij betast
zichzelf, van staal en prikkelbaar
als een antenne. En is gerustgesteld :
hij hoort er nog bij. En hoe zacht is het
in de buik van de trein naar huis.
De deuren gaan vanzelf open als vriendelijke
mensen. De knipmachine knipoogt naar
het coupon gaatje en hij wordt door een roltrap
bewogen, totaan zijn dromen,
als vroeger door een vrouwebeen
maar hij raakt niet meer opgewonden.
Hij is een evenwichtig, een geslaagd man.
Hij hoefde vandaag
geen mens naar de ogen te zien.*

V - IEMANDS PORTRET TEKENEN
B.V. VAN DE FIN-DE-SIECLE GEEST

*Hij voelt zich zo echt als de pijn
die verdoofd is.*

*Ertussenuit geknepen, wiedt hij
het gras tussen de stenen en is blij
als hij weinig denkt.
Hij noteert dat*

*en zit terwijl te spelen
met een elastiekje
als met zelfmoordgedachten,
met bijna
sterven als in de opera.
Ja, moeilijk zitten is het*

*op het staartbeen van deze eeuw.
Daarom schuift hij onderuit,
als een dutje onder een parasol
en houdt het,
bij een oude liefde, 's nachts
ligt hij natuurlijk naakt
tussen de lakens
- met de bloemen bedrukt -
en zo zelfingenomen als een vijver
op zijn dooie eendje.*

*Hij vloeit in lachen en wenen dooreen
als waterverf in de regen.*

VI - EEN PUZZEL

*Na een snipperdag, een dag op de barkruk
waarbij de legstukken verloren raakten
en de moed als brilleglas aan stukken viel,
is een puzzel, met alle stukken binnen bereik
het nog onvolmaakte geluk.*

*Een ingekaderd kinderspel,
een gelijmde Brueghel.
Je wordt weer rustig
als een achttiendeeuws inlegwerk.*

*En nu is het een kwestie van
rustig blijven, niet op de vuist gaan
met je eis dat je zetel
fluweliger dient opgewerkt
maar je achterste harden, doorbijten
op je gouden tanden.*

*Of zul je, ten einde zenuwen
jezelf verknijpt van tafel vegen ?*

VII - EEN BUSINESS SPEL

*Op je fitte
namaakfiets
in de badkamer
om 6 uur 's morgens
je in het zweet
rijden - om met
onbezwaard geweten
om 12 uur 's middags
in the ambassadors
met malse zwezerik
en roomtaart
je in het zeet
te eten.*

DOODSMASKERS IN BLOEI

SCENE

*We liggen tegen elkaar aan,
te kijk en doorschijnend
in onze hoes*

*en verzwijgen open-
hartig
met miniem geruis
het onzegbare.*

*Wij denken aan het begin
toen er geen woorden waren,
nog niets was aangeraakt,
en in elke hartkamer
een geheim als een mond
aan de stilte hing.*

*Nu bewegen wij op een lege scène
en maken een onberispelijke pirouette
op het dode punt.*

GROENE WEDUWE

*Ze voelt zich als een zeldzame sierplant
gekweekt op zondag, in de schaduw.*

*Als oordruppeltjes
sijpelt de wereld bij haar binnen
langs dunne romans
en het bankgeheim van haar man.
Nergens voelt ze een gemis*

*aan weelde. Ze heeft een wagen
een psychiater en een kind en elke dag
een andere make-up maar zij verandert niet.
Zij blijft voor altijd groen en intact.
Als een schilderij in een safe.*

*Ze leeft tussen vazen en vage relaties
net, boven haar tranen.*

OUDE MAN

*Hij is uit de boom gevallen
uit de bloei van de dertiende maand
recht in de eeuwige vrijetijd.*

*Al wil hij zich vasthouden
aan de gedachte dat de wereld
ontworteld is maar het is windstil
rond hem geworden.*

*Weer is een dag voorbijgereden
in de rolstoel, met watten in de oren,
en nacht in de kruimelogen
kijken, wakker zijn, wordt een zorg.*

*Onbeweeglijk zit hij
in het stoplicht van de avondzon.
Zijn hartklep werkt nog nauwelijks
bij gemis aan beweging
en ook het gemis beweegt niet meer.*

UITGEDOOFD

*Zij zitten zwijgend in de kamer
kinderloos en krimpen
als ijsblokjes in hun glas.*

*Zij kijken in de droevige ogen
van de hond en naar het verlicht akwarium
een lege spreeklus die monddicht drijft.*

*Rond het huis zwelt het donker
als een blindedarm.*

*Er is geen grapje meer voorhanden.
Er is nog een hapje in de koelkast.*

*Zij slikken een slaappil in
en daarna zichzelf.
Alle licht gaat uit.*

*Alleen de wijzers op de wekker
lichten nog even op,
en tasten blind naar elkaar
en schuiven over elkaar heen.*

NA NACHTWERK

*Hij staat op straat
als een stoel omgekeerd op een cafétafel
en grinnikt naar de vensters :*

*'In de tuinen van de sultan
worden nachtegalen de ogen uitgebrand.
Zij zingen nacht
en dag.'*

*Blind tast hij naar het licht
in een lange tunnel. Nog niet geboren
nog met de tang te halen.*

*En vlucht uit zijn ogen, zijn gedachten
als een rat over een raster onder stroom
en opgetrokken in een lift
naar zijn slaap,*

*keert hij zichzelf
de rug toe en drijft
vruchteloos rond in zijn dromen
als een foetus op sterk water.*

WONDERKRUIDEN

*Het laatste tochtscherm
vandaag weggewuifd naar de zolder*

*waarnaar wij morgen willen verhuizen
als naar de eerste liefde*

*en de verloren schroom die ons
toen warm maakte.*

*Wij zijn uit ons gezicht verdwenen
en liggen achter de rug,
doodsmaskers in bloei,*

*Met een droog hart komen wij onszelf tegen
weer op zoek onder oude gewelven
naar wonderkruiden met bittere namen als
god en ziel.*

*Ergens moet er toch een luchtkamer zijn
voor de wond achter het litteken
en voor de pijn die wij bij regen voelen*

*en die in de ziel zit
als in een afgezet been.*

B E E L D E N
VANUIT DE TWINTIGSTE VERDIEPING

BEELD 1

*Het schemert al.
Met een zwaar hoofd
    een dubbel gewicht
kijkt hij vanuit
    de twintigste verdieping
neer
    op
        de wereld -
        nog altijd een ei.
De ene blaast erop
    de andere
vliegt eruit.
En niemand is tevreden.
    Ook hij niet
alsof hij te hoog zit
    en alleen
        hoger
            kan
        soms duizelt
alsof hij van binnen krimpt
van buiten groeit
    onder hem alles zwart ziet.
Hij verstopt zich en meet
de kleine trillingen
    maar 's nachts
de onmetelijke visioenen
    die inslaan
als meteoren op zijn hersens:*

*'Uit het oosten kwamen er drie
wijzen
en toen
ze het westen naderden
met magen zonder oren
met lege handen waren zij
met allemaal, miljoenen
gingen op het strodak staan
van het oude
werelddeel
als op
hun
recht.'*

TEGENBEELD 1

*Van wat voorbij is, hoor je de slag
in het water en van de spatten
blijft alleen de spot
die het leven drijft.*

*Het water is weer rustig.
Het vergeet zo vlug
zijn rimpels.*

BEELD 2

*Vandaag ruiken gedichten vreemd als rozen
rond crematoria. Zij verbranden
geen beul, verschroeien geen aarde.
Gedichten vegen geen gezichten uit.*

*Zij roepen een gedicht
in het leven
zoals een plastisch chirurg dat kan.*

*Ik kan alleen mijn woord houden
als mijn mond, die verwond-erd geneest.
Waarover ik niet kan spreken
daarover schrijf ik.*

TEGENBEELD 2

*Ik kan niet meer dan spelen
blind spelen met de gedachte
sterven : de laatste steen leggen
op leven.
Even zonderling is het als schrijven :
over de rand van mezelf kijken
en hopen dat ik niet val
en weten :
leven duwt als een meiboom
de metselaar uit.*

ZO NATUURLIJK

*Hoe zacht kon het er vroeger
in mijn hoofd aan toegaan toen
elke gedachte met een valscherp openplooid
en gruisloos neerzank en oploste
als een blad onder een boom.*

*Vroeger toen ik zo natuurlijk
kon sterven.*

*Hoe zacht is de herinnering aan
toen ik mij niets herinnerde.*

CULTIVEZ VOTRE JARDIN

*Er was een tijd dat hij dichterlijk
met verzen, met zorg
zijn voeten in de grond plantte
maar geen wortel schoot.*

*Toen stak hij zijn hoofd
in de lucht en verschoot
naar grijs en weemoed en,
was hij in de lucht blijven zweven,
dan rook hij nu naar wierook.*

*Na zijn val vulde hij zich opnieuw
torenhoog met water en stof
maar springen deed hij niet.
Halverwege bleef hij steken
in zijn welige tuintaal
zijn verzetje
tegen de wereld.*

WAASMUNSTER

*Waasmunster wazig
blinkend
als een beduimeld nikkeltje.
In twee gebeten
maar nog groen
lachend
als een steenoude kabouter die
op de aktentas mag zitten
van de makelaar in groen,*

*hij verkoopt verademing
op plan, rinkelende imitaties
van de eenvoud.
Dat is het zichtbare leven
een gelijmde kabouter.*

*Maar het licht valt hier vroeg
uit en dan zie je beter
de barsten : de ruïne
van het station, de rivier
met krampen, addertongen
in het schijnsel van de godslamp.*

*En onder de knoet, de zoon
die ongemerkt groeit in de kleren
én in de vete met zijn vader.
In de geringde rust van het dorp.*

DA CAPO

*Er is haast - hoop -
om echt te zijn, zuiver
als een rechte lijn
in een wit vlak*

*zonder vermoeden van
achter de lijn
de haarfijne inbreuk
van een nieuwe lijn,
de zwarte
de volmaakte lijn*

*zonder denken aan
achter deze lijn
de breuklijn
het opzwellen
van hersenschimmen nevelvlekken*

*waarachter alle lijnen samen verdwijnen
in het muisstille veld.*

INHOUD

SNELWEGLEVEND	8
Nachtglas	9
Duivelse nachtrit	10
Mist	11
Een haas	12
Parking	13
En als - meditatie	14
Een doekje voor het bloeden	15
Op het platteland	16
Autokerkhof	17
Even uitstappen	18
Morgen	19
Snackbar	20
Soms draait de tijd	21
HET BUITENSPEL VAN DE LIEFDE	22
Omhelzingen	23
Eerste liefde	28
Scherm	29
Afscheidsbrief	30
Definitie	31
Weekend	32
AVONDVULLENDE GEZELSCHAPSSPELEN	33
Een scéance	34
Variaties met een videotape	35
In het ervaringsinstituut	36
Piepkenduik spelen	37
Iemands portret tekenen	38
Een puzzle	39
Een business spel	40

DOODSMASKERS IN BLOEI	41
Scène	42
Groene weduwe	43
Oude man	44
Uitgedoofd	45
Na nachtwerk	46
Wonderkruiden	47
BEELDEN VANUIT DE TWINTIGSTE VERDIEPING	48
Beeld 1	49
Tegenbeeld 1	51
Beeld 2	52
Tegenbeeld 2	53
Zo natuurlijk	54
Cultivez votre jardin	55
Waasmunster	56
Da Capo	57

oOo

